

Banská Bystrica 24. marca 2016
POZ 2387-2013 II/24-2016

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 14. septembra 2015 prihlasovateľom MARTIMEX – ALFA, akciová spoločnosť, Červenej armády 1, 036 65 Martin (ďalej „prihlasovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 2387-2013/Z-355-2015 zo 7. augusta 2015 o zamietnutí prihlášky ochrannej známky „LKT“, č. spisu POZ 2387-2013, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 5 ods. 1 písm. l) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. POZ 2387-2013/Z-355-2015 zo 7. augusta 2015 sa potvrdzuje.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 2387-2013/Z-355-2015 zo 7. augusta 2015 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 28 ods. 3 v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. l) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach (ďalej „zákon o ochranných známkach“) zamietnutá prihláška kombinovanej ochrannej známky „LKT“, č. spisu POZ 2387-2013 (ďalej „prihlásené označenie“ alebo „napadnutá prihláška ochrannej známky“), vo vzťahu ku všetkým nárokoványm tovarom v triede 12 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že napadnutá prihláška ochrannej známky nebola podaná v dobrej viere, čím bol naplnený dôvod na jej zamietnutie podľa § 5 ods. 1 písm. l) zákona o ochranných známkach. K danému záveru dospel prvostupňový orgán na základe preskúmania argumentov uvedených v pripomienkach proti zápisu prihláseného označenia do registra ochranných známk podaných 14. apríla 2014 v zmysle § 29 ods. 1 zákona o ochranných známkach spoločnosťou LKT, s. r. o., Štefana Furdeka 270/12, 028 01 Trstená (ďalej „podávateľ pripomienok“), v mene ktorej konal jeden z jej konateľov p. Ing. Peter Š. Predmetné pripomienky podávateľ pripomienok doplnil podaním doručeným úradu 21. mája 2014. Prvostupňový orgán mal za preukázané, že prihlasovateľ podal napadnutú prihlášku ochrannej známky „LKT“ aj napriek vedomosti, že práva k zhodnej staršej ochrannej známke č. 218223 „LKT“ (ďalej „staršia ochranná známka“) prináležia inému subjektu, a to podávateľovi pripomienok. Prvostupňový orgán zastával názor, že prihlasovateľ pri podaní napadnutej prihlášky ochrannej známky nečestne využil skutočnosť, že podpredseda predstavenstva spoločnosti prihlasovateľa bol aj konateľom spoločnosti podávateľa pripomienok, ktorú zastupoval a mohol za ňu podpisovať samostatne, a teda mohol udeliť súhlas na zápis prihláseného označenia ako ochrannej známky do registra pre spoločnosť prihlasovateľa. Takéto konanie prihlasovateľa podľa názoru prvostupňového orgánu jasne poukazuje na jeho snahu prisvojiť si práva podávateľa pripomienok ako majiteľa staršej ochrannej známky, a tým mu spôsobiť ujmu. Nakoľko prihlasovateľ vo svojom vyjadrení k výsledku prieskumu zápisnej spôsobilosti doručenom

úradu 1. apríla 2015 neodstránil vytýkané nedostatky, prvostupňový orgán prihlášku ochrannej známky „LKT“, č. spisu POZ 2387-2013, podľa § 28 ods. 3 zákona o ochranných známkach zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prihlasovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad.

V odôvodnení rozkladu prihlasovateľ konštatoval, že Ing. Jozef K. udelením súhlasu na zápis prihláseného označenia ako ochrannej známky pre prihlasovateľa konal v súlade so svojimi konateľskými oprávneniami vyplývajúcimi zo zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a Spoločenskej zmluvy o založení spoločnosti podávateľa pripomienok. Zastával tiež názor, že udelením tohto súhlasu Ing. Jozef K. rozhodne nekonal proti vôli spoločníkov podávateľa pripomienok, ktorými sú Ing. Peter Š. a Ing. Beáta J., pretože v čase udelenia súhlasu, ani pred tým, takáto vôľa spoločníkov nebola prejavená. Vyjadril presvedčenie, že udelením súhlasu Ing. Jozef K. konal v súlade s vôľou spoločníka spoločnosti podávateľa pripomienok, ktorým je spoločnosť MARTIMEX – ALFA LTD, s. r. o., Červenej armády 1, 036 01 Martin, kde Jozef K. zastáva funkciu konateľa. Kým súhlasná vôľa tohto spoločníka bola prejavená pri vykonaní právneho úkonu udelenia súhlasu, vôľa ostatných dvoch minoritných spoločníkov do vykonania tohto úkonu nebola prejavená. V tejto súvislosti prihlasovateľ poukázal na skutočnosť, že nesúhlasné stanovisko spoločníkov podávateľa pripomienok – Ing. Petra Š. a Ing. Beáty J. bolo vyjadrené až 21. mája 2014 v rámci doplnenia pripomienok. Ďalej uviedol, že udelením predmetného súhlasu nekonal proti vôli týchto spoločníkov, iba ich o tomto úkone neinformoval, pretože takúto povinnosť nemal. Navyše zastával názor, že koná v záujme spoločnosti podávateľa pripomienok.

Prihlasovateľ ďalej pripomenul, že spoločníci podávateľa pripomienok nemajú k staršej ochrannej známke žiadne práva, a to ani majetkové či osobné, resp. ani právo držby, užívania a disponovania s touto ochrannou známkou, pretože tieto práva prináležia výlučne spoločnosti podávateľa pripomienok. Opätovne zdôraznil, že podaním napadnutej prihlášky ochrannej známky nekonal proti oprávneným záujmom spoločnosti podávateľa pripomienok. V tejto súvislosti doplnil, že záujmy spoločníkov nemožno jednoducho stotožňovať s oprávnenými záujmami spoločnosti, ako to tvrdil prvostupňový orgán, nakoľko ide o záujmy rozdielnych právnych subjektov, pričom záujem spoločnosti sa môže líšiť od záujmu jej spoločníka.

V závere podaného rozkladu prihlasovateľ zhrnul svoju argumentáciu do nasledovných konštatovaní. Konateľ Ing. Jozef K. pri udelení súhlasu na zápis prihláseného označenia „LKT“ ako ochrannej známky nekonal v rozpore s dobrou vierou a s úmyslom zneužiť svoje postavenie konateľa spoločnosti podávateľa pripomienok. V dôsledku tohto právneho úkonu nedošlo k poškodeniu či ohrozeniu majetku alebo práv podávateľa pripomienok alebo jeho spoločníkov. Pri svojom konaní nebol vedený nečestnou pohnútkou a jeho konanie nevykazuje žiadne znaky nemorálneho, zavádzajúceho, simulovaného či iného spoločensky nežiaduceho správania sa, ktoré sa vo všeobecnosti i v judikatúre súdov Slovenskej republiky považuje za konanie v nie dobrej viere. Prihlasovateľ upozornil na skutočnosť, že v konaní o napadnutej prihláške ochrannej známky neboli o absencii dobrej viery predložené žiadne dôkazy a prvostupňový orgán pri rozhodovaní v predmetnej veci vychádzal iba z určitých domnienok a skutočností, ktoré nie sú právne relevantné pre vydanie zákonného rozhodnutia.

Berúc do úvahy uvedené prihlasovateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade prvostupňové rozhodnutie zrušil.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody.

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo a posúdil dôvody uvádzané účastníkom konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach sa na konanie pred úradom vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní s výnimkou ustanovení § 19, 28, 29, 32 až 34, 39, 49, 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 5 ods. 1 písm. l) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak je predmetom prihlášky, ktorá nebola podaná v dobrej viere.

Podľa § 6 zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak je zhodné so staršou ochrannou známkou iného prihlasovateľa alebo majiteľa pre zhodné tovary alebo služby; to neplatí ak prihlasovateľ alebo majiteľ zhodnej staršej ochrannej známky udelí písomný súhlas na zápis označenia ako ochrannej známky.

Podľa § 134 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov na rozhodnutie o obchodnom vedení spoločnosti, ktoré patrí do pôsobnosti konateľov, sa vyžaduje súhlas väčšiny konateľov, ak spoločenská zmluva neurčí vyšší počet hlasov.

Podľa § 135 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov konatelia sú povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti.

Podľa § 135a ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

Prihláška kombinovanej ochrannej známky „LKT“, č. spisu POZ 2387-2013, bola podaná 18. decembra 2013 prihlasovateľom MARTIMEX – ALFA, akciová spoločnosť, Červenej armády 1, 036 65 Martin, pre tovary „vozidlá; zariadenia na pohyb po zemi, vode alebo vo vzduchu“ v triede 12 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Vyobrazenie prihláseného označenia:

Z podaného rozkladu vyplynulo, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo prihlasovateľom spochybnené v otázke posúdenia existencie zápisnej výluky podľa § 5 ods. 1 písm. l) zákona o ochranných známkach.

Orgán rozhodujúci o rozklade k predmetnej veci uvádza nasledovné. Vzhľadom na skutočnosť, že zlá viera, resp. neexistencia dobrej viery predstavuje vnútorný psychický stav konajúceho subjektu, ktorý sám osebe nemožno priamo dokazovať, je jej dokazovanie zložité. Situácií, kedy osoba nekoná pri podaní prihlášky

ochrannej známky v dobrej viere, môže nastať viacero, a preto je nevyhnuté každý prípad posudzovať individuálne s ohľadom na jeho osobitosti. Konanie v nie dobrej viere musí byť spojené s osobou prihlasovateľa a jeho preukázanie musí byť v čase podania prihlášky. Pri posudzovaní dobrej, resp. zlej viery je potrebné zvážiť akúkoľvek relevantnú okolnosť, najmä, či osoba podávajúca prihlášku o práve inej osoby na zhodné alebo podobné označenie vedela alebo v dobe podania prihlášky ochrannej známky o tomto práve vedieť mohla, či by podaním prihlášky ochrannej známky došlo k poškodeniu inej osoby, a tiež to, či neexistuje dôvod, ktorý by konanie prihlasovateľa ospravedlňoval. Za konanie v nie dobrej viere možno považovať napríklad aj situáciu, keď by prihlasovateľ podaním prihlášky ochrannej známky získal určitú neoprávnenú výhodu, napríklad by zneužil rozlišovaciu spôsobilosť alebo dobré meno označenia alebo by bránil vstúpiť oprávnenej osobe na trh, vytláčal by ju z tohto trhu (podanie tzv. „blokačnej“ prihlášky ochrannej známky), a podobne, a na druhej strane by subjekt používajúci prihlásené označenie utrpel nejakú ujmu, ktorá sa môže prejaviť naplno až v budúcnosti.

V rámci celkovej analýzy posudzovania existencie, resp. neexistencie dobrej viery možno tiež zohľadniť pôvod slova alebo skratky, ktoré tvoria napadnutú ochrannú známku (posudzované označenie), a jej predchádzajúce používanie v obchodnom styku ako ochrannej známky, obchodnú logiku, do ktorej spadá podanie prihlášky ochrannej známky, ako aj vývoj udalostí, ktoré viedli k tomuto podaniu (rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-335/14, DoggiS, bod 48).

Relevantným okamihom na posúdenie dobrej viery prihlasovateľa je okamih podania prihlášky ochrannej známky, čo je v predmetnom prípade 18. december 2013.

Za účelom posúdenia, či prihlasovateľ pri podaní napadnutej prihlášky ochrannej známky konal alebo nekonal v zlej viere, je podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade potrebné vychádzať zo skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu, ako aj z verejne dostupného obchodného registra Slovenskej republiky na internete www.orser.sk, vedeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Na základe uvedeného je zrejme nasledovné.

Spoločnosť prihlasovateľa MARTIMEX – ALFA, akciová spoločnosť, Červenej armády 1, 036 65 Martin, bola do obchodného registra zapísaná 30. decembra 1991. Predmetom jej činnosti je okrem iného predaj, údržba a oprava motorových vozidiel, prenájom iných pozemných dopravných zariadení, prenájom poľnohospodárskych strojov a zariadení, sprostredkovanie dopravy atď. Štatutárnym orgánom spoločnosti prihlasovateľa je predstavenstvo v zložení: Marek B., Martin – člen (od 26. júla 2012), Ing. Július K., Martin – predseda (od 26. júla 2012), Ing. Jozef K., Martin – podpredseda (od 26. júla 2012) a Ing. Ján M., Vrútky – člen (od 26. júla 2012). Podľa výpisu z obchodného registra v mene spoločnosti prihlasovateľa konajú a za spoločnosť podpisujú predseda predstavenstva s podpredsedom predstavenstva spoločne.

Z obchodného registra tiež vyplynulo, že spoločnosť podávateľa pripomienok LKT, s. r. o., Štefana Furdeka 270/12, 028 01 Trstená, bola do obchodného registra zapísaná 30. júla 1993. V rámci predmetu činnosti má uvedenú napr. výrobu stavebných a banských strojov, okrem vyhradených technických zariadení, výskum a vývoj lesných strojov, prenájom poľnohospodárskych a lesných strojov a zariadení, prenájom motorových vozidiel atď. Spoločníkmi spoločnosti podávateľa pripomienok sú: Ing. Peter Š., Trstená (od 1. novembra 2004), Ing. Beáta J., Bobrov (od 1. novembra 2004) a MARTIMEX – ALFA LTD, s. r. o., Červenej armády 1, 036 01 Martin (od 31. marca 2009). Štatutárnym orgánom sú konatelia: Ing. Peter Š., Trstená (od 7. mája 2002) a Ing. Jozef K., Martin (od 7. mája 2002). Spoločnosť podávateľa pripomienok podľa obchodného registra zastupuje a za ňu podpisuje konateľ samostatne.

Na základe argumentácie prihlasovateľa a podávateľa pripomienok v konaní o podaných pripomienkach a tiež skutočností vyplývajúcich z verejne dostupného obchodného registra, ktoré boli zhodnotené samostatne, ako aj vo vzájomných súvislostiach, orgán rozhodujúci o rozklade dospel k nasledovným záverom.

Napadnutá prihláška kombinovanej ochrannej známky „LKT“, č. spisu POZ 2387-2013, bola podaná 18. decembra 2013 prihlasovateľom spoločnosťou MARTIMEX – ALFA, akciová spoločnosť, Červenej armády 1, 036 65 Martin. Za prihlasovateľa bola podpísaná Ing. Júliusom K. a Ing. Jozefom K., t. j. predsedom a podpredsedom predstavenstva tejto spoločnosti, ktorí podľa výpisu z obchodného registra boli oprávnení konať v mene prihlasovateľa spoločne. V prílohe napadnutej prihlášky ochrannej známky bol predložený písomný súhlas z 10. decembra 2013, v ktorom majiteľ staršej ochrannej známky č. 218223

„LKT“, v predmetnom prípade podávateľ pripomienok, udelil súhlas podľa § 6 zákona o ochranných známkach na zápis prihláseného označenia ako ochrannej známky do registra pre spoločnosť prihlasovateľa.

V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade považuje za potrebné uviesť, že vzhľadom na to, že prihlásené označenie „LKT“ bolo zhodné so staršou ochrannou známkou č. 218223 „LKT“ iného majiteľa, v posudzovanom prípade podávateľa pripomienok, zapísanou pre tovary „vozidlá; zariadenia na pohyb po zemi, vode alebo vo vzduchu“ v triede 12 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, teda pre tovary zhodné s nárokovanými tovarmi prihláseného označenia, uvedené predstavovalo zápisnú prekážku v zmysle § 6 zákona o ochranných známkach. Podľa § 6 zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak je zhodné so staršou ochrannou známkou iného majiteľa pre zhodné tovary a služby. To neplatí, ak prihlasovateľ alebo majiteľ zhodnej staršej ochrannej známky udelí písomný súhlas na zápis označenia ako ochrannej známky do registra. S ohľadom na uvedené je preto zrejmé, že na prekonanie predmetnej zápisnej nespôsobilosti prihláseného označenia bol potrebný súhlas majiteľa staršej zhodnej ochrannej známky. V súvislosti s prihláškou ochrannej známky, ktorá je zhodná s inou staršou ochrannou známkou, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že vzhľadom na účel ochranných známk, ktorým je rozlíšiť tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby, v zásade dochádza zápisom ochrannej známky, ktorá je zhodná so staršou ochrannou známkou k oslabeniu pozície tejto staršej ochrannej známky.

Z obsahu spisu napadnutej prihlášky ochrannej známky ďalej vyplynulo, že predložený súhlas na zápis prihláseného označenia ako ochrannej známky do registra pre spoločnosť prihlasovateľa udelil jeden z dvoch konateľov spoločnosti majiteľa staršej ochrannej známky, a to Ing. Jozef K. Orgán rozhodujúci o rozklade súhlasí s prihlasovateľom, že predložený súhlas bol udelený oprávnenou osobou, keďže ho udelil jeden z dvoch konateľov, ktorí mohli za spoločnosť majiteľa staršej ochrannej známky (v preskúvanom prípade v postavení podávateľa pripomienok) konať samostatne. Zároveň je však potrebné poukázať na skutočnosť, že Ing. Jozef K. bol len jedným z dvoch konateľov, pričom o poskytnutí súhlasu na zápis prihláseného označenia ako ochrannej známky ďalšieho konateľa neinformoval, rovnako o tom neinformoval ani spoločníkov spoločnosti majiteľa staršej ochrannej známky a, ako vyplýva z ďalej uvedeného, druhý konateľ s poskytnutím uvedeného súhlasu výslovne nesúhlasil.

Ako vyplýva z obsahu spisu, druhý z konateľov spoločnosti majiteľa staršej ochrannej známky – Ing. Peter Š. podal v mene spoločnosti LKT, s. r. o. proti zápisu prihláseného označenia do registra ochranných známk pripomienky, pričom namietol, že napadnutá prihláška ochrannej známky nebola podaná v dobrej viere. Zároveň odvolal súhlas na zápis prihláseného označenia ako ochrannej známky udelený Ing. Jozefom K. Berúc do úvahy uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že v posudzovanej veci je zrejmé, že medzi konateľmi spoločnosti majiteľa staršej ochrannej známky (v predmetnom prípade aj podávateľ pripomienok) Ing. Jozefom K. a Ing. Petrom Š. neexistovala zhoda, resp. dohoda vo veci udelenia súhlasu na zápis prihláseného označenia ako ochrannej známky do registra pre spoločnosť prihlasovateľa. Orgán rozhodujúci o rozklade považuje za nepravdepodobné, aby jeden z dvoch konateľov spoločnosti majiteľa staršej ochrannej známky (podávateľ pripomienok), Ing. Peter Š., podával pripomienky proti zápisu prihláseného označenia do registra a odnímal udelený súhlas na jeho zápis pre spoločnosť prihlasovateľa v prípade, ak by udeleniu tohto súhlasu predchádzala dohoda oboch jej konateľov. Neexistenciu dohody medzi konateľmi majiteľa staršej ochrannej známky ohľadne súhlasu nepriamo potvrdil aj sám prihlasovateľ, ktorý v podanom rozklade konštatoval, že o udelení súhlasu neinformoval spoločníkov spoločnosti podávateľa pripomienok, medzi ktorými figuruje aj Ing. Peter Š., pretože takúto povinnosť nemal a bol presvedčený, že koná v záujme spoločnosti.

V predmetnom konaní je teda na základe uvedených skutočností nepochybné, že v čase podania napadnutej prihlášky ochrannej známky prihlasovateľ (jeho podpredseda predstavenstva p. K., ktorý konal v jeho mene) vedel o práve podávateľa pripomienok k staršej ochrannej známke. Uvedené je zrejmé z toho, že p. K. bol jedným z konateľov podávateľa pripomienok, pričom k napadnutej prihláške ochrannej známky priložil doklad, ktorý mal obsahovať súhlas podávateľa pripomienok, ako majiteľa staršej ochrannej známky, so zápisom prihláseného označenia do registra, ktorý v mene podávateľa pripomienok podpísal sám p. K.

Z vykonaného dokazovania, okrem skutočnosti, že prihlasovateľ si prihlásil označenie, ku ktorému už mal skoršie práva odlišný subjekt – podávateľ pripomienok, vyplynulo aj to, že na zápis tohto označenia do registra mal prihlasovateľ súhlas len jedného z konateľov majiteľa staršej ochrannej známky (p. K.), ktorý o tomto poskytnutom súhlase neinformoval druhého konateľa ani spoločníkov majiteľa staršej ochrannej známky. Týchto skutočností si bol prihlasovateľ, resp. osoba zaň konajúca nepochybné vedomý, keďže touto osobou bol samotný p. K.

Takýmto postupom sa pritom prihlasovateľ snažil obísť ochranu práv majiteľa ochrannej známky – v tomto prípade podávateľa pripomienok, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 6 zákona o ochranných známkach. Zákon o ochranných známkach totiž v záujme ochrany práv majiteľa ochrannej známky v zmysle citovaného ustanovenia neumožňuje, aby si zhodnú ochrannú známku neskôr zapísal do registra iný subjekt bez súhlasu majiteľa tejto ochrannej známky a ukladá úradu, aby takúto prihlášku ochrannej známky zamietol ex offo. Udelením súhlasu so zápisom prihláseného označenia preto podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade konal zároveň konateľ – p. K. v záujme len jedného zo spoločníkov majiteľa staršej ochrannej známky, a to spoločníka MARTIMEX – ALFA LTD, s. r. o. (kde je zároveň podpredsedom predstavenstva), a nie v súlade so záujmami celej spoločnosti a všetkých jej spoločníkov, t. j. konal v rozpore s dobrými mravmi.

Na základe uvedeného orgán rozhodujúci o rozklade považuje za potrebné konštatovať, že už len zo samotného konania Ing. Jozef K. oprávneného na zastupovanie a konanie za prihlasovateľa, ktorý sám ako jeden z dvoch konateľov spoločnosti majiteľa staršej ochrannej známky udelil súhlas na zápis označenia zhodného so staršou ochrannou známkou do registra pre spoločnosť prihlasovateľa, je zrejmé, že prihlasovateľ pri podaní napadnutej prihlášky ochrannej známky nemohol konať v dobrej viere. S ohľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že takéto konanie prihlasovateľa nemožno označiť inak ako špekulatívne konanie, ktoré je v rozpore s poctivými obchodnými a podnikateľskými zvyklosťami, teda prihlášku ochrannej známky, ktorej predmetom je prihlásené označenie, nie je možné považovať za podanú v dobrej viere.

Orgán rozhodujúci o rozklade sa nestotožňuje s názorom prihlasovateľa, že v konaní o napadnutej prihláške ochrannej známky neboli o absencii dobrej viery predložené žiadne dôkazy. Všetky vyššie uvedené skutočnosti totiž svedčia o existencii nie dobrej viery na strane prihlasovateľa pri podaní napadnutej prihlášky ochrannej známky.

Čo sa týka tvrdenia prihlasovateľa, že konateľ Ing. Jozef K. pri udelení súhlasu na zápis prihláseného označenia ako ochrannej známky do registra nekonal v rozpore s dobrou vierou a s úmyslom zneužiť svoje postavenie konateľa v spoločnosti podávateľa pripomienok, ale že bol presvedčený, že koná v záujme spoločnosti podávateľa pripomienok, orgán rozhodujúci o rozklade pripomína nasledovné. Pre posúdenie otázky, či prihláška ochrannej známky bola podaná v dobrej viere, je rozhodujúcim posúdenie všetkých relevantných objektívnych okolností známych v predmetnej veci, nakoľko vnútorné presvedčenie konajúceho je subjektívnou kategóriou, ktorá nemôže byť predmetom dokazovania. Navyše argumentácia, ktorou prihlasovateľ argumentuje, že p. Jozef K. konal v záujme spoločnosti podávateľa pripomienok je v úrovni hypotéz (uvádza zvýšenie obchodov spoločnosti LKT, s. r. o. teda majiteľa staršej ochrannej známky).

S ohľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prvostupňový orgán rozhodol správne, keď napadnutú prihlášku ochrannej známky „LKT“, č. spisu POZ 2387-2013, zamietol z dôvodu, že nebola podaná v dobrej viere, čím bol naplnený dôvod na jej zamietnutie podľa § 5 ods. 1 písm. l) zákona o ochranných známkach.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné podľa § 244 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov preskúmať súdom.

Mgr. Ľuboš Knoth
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Doručit':

MARTIMEX – ALFA, akciová spoločnosť
Červenej armády 1
036 65 Martin